

SMRŤ ... ČO BUDE POTOM?

Smrť. Neprijemné slovo. Slovo, z ktorého mrazí. Ale zároveň slovo skrývajúce tajomstvo, ktoré volá po odpovedi. Smrť ... Čo bude potom?

Znamená smrť úplný koniec života? Rozplynutie sa v ničote? Alebo je to len akýsi prechod do

inej formy bytia? Je smrť bránou k ďalšiemu životu? Rodíme sa znovu a znovu? Odchádza ľudská duša po smrti do neba? Do pekla? Alebo snáď do očistca? Aj v dnešnej dobe zaujíma otázka posmrtného života väčšinu ľudí. Niektorí snáď stratili svojho blízkeho, niektorí je vážne chorý, niektorí je jednoducho len zvedavý. Skutočnosťou zostáva, že smrť sa týka nás všetkých a len málokto sa chce zmieriť s tým, že smrťou všetko končí.

Snáď každé náboženstvo či filozofický smer prichádza so svojím pohľadom na to, čo sa deje po smrti. Niet divu - **bez odpovede na smrť totiž neexistuje odpoveď na život**. Ak hľadáme zmysel života, je veľmi dôležité zistiť, či smrť znamená definitívny koniec ...

Viete, čo je zaujímavé? Úplne rozdielne názory na to, čo sa deje po smrti, nájdeme aj v učení jednotlivých kresťanských denominácií. Ako je to možné, keď by ich vierouka mala vychádzať z rovnakého prameňa? Čo o stave človeka po smrti hovorí Biblia, jediný spoľahlivý zdroj pravdy? Dáva jasnú odpoveď, alebo otvára priestor špekuláciám?

Smrť prichádza na scénu

Šiesty deň stvoriteľského týždňa urobil Boh človeka na svoj obraz (Gn 1,27). Stvoril ho v dokonalom prostredí, ktoré pre neho s starostlivosťou vybudoval a túžil po tom, mať s ním trvalý vzťah dôvery a lásky.

A Hospodin Boh utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou. ^{Gn 2,7}

Boh dal človeku život a nebolo jeho úmyslom, aby tento život skončil smrťou. Boh však človeka stvoril ako slobodnú bytosť, ako bytosť schopnú voľby. Hlavným Božím charakterovým rysom je totiž láska a láska nenúti a neznásilňuje. Človek sa teda mohol rozhodnúť, či Božiu lásku prijme a bude žiť vo vzťahu s ním, alebo túto ponuku odmietne a ponese dôsledky. (Pred úplne rovnakú voľbu stojí človek aj dnes.) Boh teda musel dať človeku možnosť povedať **ÁNO**, ale tiež možnosť povedať **NIE**.

To je dôvodom, prečo sa uprostred rajskej záhrady nachádzali dva zvláštne stromy - strom života a strom poznania dobrého a zlého. O tom druhom strome Boh človeku povedal:

¹⁶ **A Hospodin Boh prikázal človekovi a riekol: Z ktoréhokoľvek stromu rajskeho budeš slobodne jesť,**
¹⁷ **ale zo stromu vedenia dobrého a zlého nebudeš jesť, lebo toho dňa, ktorého by si jedol z neho, istotne zomrieš.** ^{Gn 2,16-17}

Tento strom nedal Boh do rajskej záhrady z nejakého rozmaru, ale preto, aby si človek mohol slobodne vybrať, či zostane verný svojmu Stvoriteľovi, alebo či sa pridá k vzbure proti nemu (viac o tejto téme v článku Bojové pole - planéta Zem). V tomto verši sa prvýkrát v Biblii objavuje pojem smrť. **Ak človek prestane Bohu dôverovať a zvolí neposlušnosť, čaká ho zánik.**

Mzdou hriechu je smrť ... (Rim 6,23)

Smrť nie je nejaká Božia pomsta voči neposlušnému stvoreniu. Je to prirodzený dôsledok hriechu -

oddelenie sa od zdroja života. Ak oddelíte lampu od zdroja energie, zhasne. Je to prirodzený dôsledok, nie nejaká pomsta energetickej spoločnosti.

Žiaľ, človek si z dvoch možností zvolil tú zlú, a tak sa smrť stala súčasťou ľudských dejín.

Preto ako skrze jedného človeka vošiel hriech do sveta a skrze hriech smrť, a tak prešla smrť na všetkých ľudí, pretože všetci zhrešili ^{Rím 5,12}

Neposlušnosťou voči Bohu - teda hriechom - sa stal človek bytosťou odsúdenú na smrť ...

Takto teda podľa Biblie prenikla smrť na našu modrú planétu. Poďme ale k našej základnej otázke:

Čo sa deje po smrti?

Pozrite sa ešte raz na biblický opis toho, ako sa človek stal živou bytosťou:

A Hospodin Boh utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou. ^{Gn 2,7}

Všimnite si, že v tomto verši sa nepíše o tom, že by mal človek dušu. Je tu uvedené, že keď Boh vdýchol do ľudského tela dych života, **STAL SA človek "živú dušou"**.

Tak je aj napísané: Prvý človek, Adam, stal sa živou dušou, posledný Adam oživujúcim duchom... ^{1 Kor 15,45}

Je to teda kombináciám tela a "dychu života", čo tvorí "živú dušu". Ak sa táto kombinácia rozpadne, telo sa vracia do zeme, z ktorej bolo vzaté, dych života (duch) sa vracia k Bohu, ktorý ho dal a "duša" - teda človek - prestáva existovať. Nastáva smrť.

Keď skrývaš svoju tvár, desia sa; keď odnímaš ich ducha, mrú a navracajú sa k svojmu prachu ^{Ž 104,29}

a tak sa navráti prach do zeme, ako bol, a duch sa navráti k Bohu, ktorý ho dal ^{Kaz 12,7}

Jedným z najväčších náboženských **bludov** (a zďaleka sa to netýka len východných náboženstiev) je učenie o nesmrteľnosti duše. **Biblia nič také nepozná! Učenie o nesmrteľnosti duše je ozvenou najstarší lži**, kedy satan presviedčal Adamovu ženu pri strome poznania **"istotne nezomriete"** (Gn 3,4)

Je zvláštne, že väčšina kresťanských cirkví verí v nejakú formu posmrtného života. Faktom však je, že Božie slovo nehovorí o nesmrteľnej duši, ale o duši, ktorá je smrteľná:

Hľa, všetky duše sú moje; ako duša otcova tak i duša synova je moja; duša, ktorá hreší, tá zomrie. ^{Ez 18,4}

Spravil svojmu hnevu cestu, neušetril ich duše od smrti a ich statok vydal napospas moru. ^{Ž 78,50}

Nechcem sa tu púšťať do teologických rozborov slová **duša**. Ale faktom je, že hebrejské a grécka slová označujúce "dušu" a "ducha" sa v Písme nachádzajú viac ako **1600 krát** a ani v jedinom prípade tú nie je reč o nesmrteľnosti. **Nikde v BIBLIÍ sa o nesmrteľnosti nehovorí ako o vlastnosti, ktorá by bola človeku alebo jeho duši vrodená. Len jediný nesmrteľný je - Boh.**

ktorý má sám jediný nesmrteľnosť a býva v neprístupnom svetle, ktoré nevidel nikto z ľudí ani nemôže vidieť, ktorému česť a večná sila. Ameň. ^{1 Tim 6,16}

Na rozdiel od Boha sú teda ľudia smrteľní. Písmo porovnáva ľudský život s parou, "ktorá sa na chvíľu ukáže a potom zmizne" (Jak 4,14). Ľudia "sú len telo, vietor, ktorý zvanie a už sa nevracia" (Ž 78,39). Človek "vyjde ako kvet z puku a uvädne; uteká ako tieň a nezastane." (Jób 14,2).

Boh a ľudia sa od seba výrazne líšia. Boh je nekonečný, ľudia sú obmedzení. Boh je nesmrteľný, ľudia však smrteľní. Boh je večný, ľudia pominuteľní.

Mŕtvi nevedia celkom nič

Ako teda Biblia opisuje stav človeka po smrti? Božie slovo jasne učí, že mŕtvi nevedia celkom nič. Biblické verše to tvrdia úplne zreteľne:

⁵ *Lebo živí vedia, že zomrú; ale **mŕtvi nevedia ničoho** ani nemajú viacej nijakej odplaty, lebo sa zabudla ich pamiatka. ⁶ Aj ich láska aj ich nenávisť aj ich revnivnosť už dávno zahynula, a **nemajú** viacej nijakého podielu na veky **v ničom tom, čo sa deje pod slnkom.*** ^{Kaz 9,5-6}

Všetko, čo nájde tvoja ruka robiť v tvojej sile, rob; lebo není diela ani výmyslu ani vedomosti ani múdrosti v ríši mŕtvych, kam ideš. ^{Kaz 9,10}

Potrebujú tieto verše komentár? **Mŕtvi nemajú vedomie, nepodieľajú sa na žiadnej činnosti, nemyslia...** Veršov ukazujúcich na skutočnosť, že mŕtvi sa nachádzajú v stave úplného bezvedomia, je samozrejme oveľa viac. Uvediem niekoľko ďalších príkladov:

Preto hľa, pripojím ťa k tvojim otcom, a budeš sprataný do svojich hrobov v pokoji, a nebudú hľadiť tvoje oči na nič z toho zlého, ktoré uvediem na toto miesto. ^{2 Kráľ 22,20}

Lebo v smrti nieto rozpomienky na teba, a kto ťa bude oslavovať v hrobe?! ^{Ž 6,6}

Vyjde jeho duch, navráti sa do svojej zeme; v ten istý deň zahynuli jeho úmysly. ^{Ž 146,4}

¹¹ *Či snáď tým, ktorí pomreli, učiníš zázrak? Alebo azda mŕtvi vstanú, aby ťa chválili? Sélah.* ¹² *Či sa bude rozprávať o tvojej milosti v hrobe? O tvojej pravde v zahynutí?* ¹³ *Či sa bude znať tvoj zázrak vo tme alebo tvoja spravodlivosť v zemi zabudnutia?* ^{Ž 88,11-13}

Nie mŕtvi budú chváliť Hospodina a nikto z tých, ktorí zostupujú na miesto mlčania; ^{Ž 115,17}

Mám pokračovať? Myslím, že biblický pohľad na stav mŕtvych je úplne zrejmý. Mŕtvi nevidia udalosti, ktoré sa dejú na zemi, mŕtvi nespomínajú na Boha a neoslavujú ho, v deň smrti zmizne ich myslenie ...

Smrť sa podobá spánku

Božie slovo na mnohých miestach prirovnáva smrť k nevedomému spánku.

Jób vo svojom trápení hovorí:

¹¹ *Prečo som nezomrel, prv ako som sa narodil alebo vyjdúc zo života matky prečo som nezahynul?*

¹³ *Lebo teraz by som ležal a odpočíval, spal by som a mal by som pokoj,* ^{Jób 3,11.13}

V Žalme môžeme čítať:

Pohliadni, ozvi sa mi, Hospodine, môj Bože; osviet moje oči, aby som neusnul na smrť; ^{Ž 13,4}

Ďalšie príklady:

*A opojím jeho kniežatá i jeho mudrcov, jeho vojvodov i jeho pohlavárov i jeho hrdinov, a **usnú večným spánkom**, ani sa neprebudia, hovorí Kráľ, ktorého meno je Hospodin Zástupov.* ^{Jer 51,57}

*tak i človek, keď ľahne, nevstane; dokiaľ len budú nebesia, neprebudia sa ani sa nezobudia zo svojho **spánku.*** ^{Jób 14,12}

Viac ako 50 krát je smrť v Biblii nazývaná spánkom. Aj Ježiš Kristus ju takto označil:

¹¹ *To povedal a potom im riekol: **Lazar**, náš priateľ, **usnul**; ale idem, aby som ho zobudil zo sna.* ¹² *Vtedy mu povedali učeníci: Pane, ak usnul, ozdravie.* ¹³ *Ale Ježiš povedal o jeho smrti, a oni sa domnievali, že hovorí o spánku sna.* ¹⁴ *A tak vtedy im povedal Ježiš otvorene: **Lazar zomrel*** ^{Ján 11,11-14}

Dôsledky prijatia najstarší lži

Boží nepriateľ satan žne so svojou úľubivou lžou **"Istotne nezomriete"** úspech. Ľudia sú stále naklonení veriť tomu, že sú vo svojej podstate nesmrteľní. Viera v nesmrteľnú dušu vedie k rozmachu špiritizmu, k uctievaniu "svätých" (teda ľudí, ktorých cirkev do tohto stavu povýši) a k modlitbám k nim ... Aj v tomto ohľade je však Božie slovo úplne jasné:

¹⁰Nenájde sa u teba nikto taký, kto by viedol svojho syna alebo svoju dcéru cez oheň, ani veštec ani planetár ani zaklínač ani čarodejník ¹¹ani bosorák ani dopytujúci sa vešteckého ducha ani vedomec alebo taký, ktorý by sa niečo pýtal mŕtvych. ¹²Lebo ohavnosťou je Hospodinovi každý, kto to robí, a práve pre tie ohavnosti ich vyháňa Hospodin, tvoj Boh od tvojej tváři. Deuteronomium 18:10-12

Pretože sú mŕtvi v stave bezvedomia, je zrejmé, že **modlitby k nim vyznievajú naprázdno. Uctievanie kohokoľvek iného ako Boha je najvyššia modloslužba!** Boh však ide ešte ďalej a prísne vo svojom slove varuje pred vyvolávaním mŕtvych. Prečo je to tak nebezpečné?

A keby vám riekli: Spýtajte sa veštcov, duchárov, alebo vedomcov, ktorí šepcú a mrmlú, poviete: Či sa ľud nemá pýtať svojho Boha? Ale za živých sa pýtať mŕtvych! Iz 8,19

V snahe vyvolať mŕtvu osobu dávame padlým anjelom príležitosť vydávať sa za ňu a tak nás podviesť, aby sme uverili satanovým klamstvám.

K ďalším dôsledkom prijatia satanovho klamstva o ľudskej nesmrteľnosti patrí napríklad učenie o večnom utrpení v pekle. **Toto učenie o večných mukách je veľmi nebezpečné a úplne scestné.** Vykresľuje totiž Boha ako bezcitného sadistu, ktorý chce ľudí večne mučiť v pekelnom ohni. Mohli by ste milovať takého boha? Mohli by ste si užívať nebeských radovánok a kútikom oka pritom sledovať neludské a nekonečné utrpenie svojich blízkych, ktorým zostalo nebo uzavreté?

Tejto téme sa chcem venovať v niektorom z budúcich článkov, ale už teraz vás chcem uistiť, že sa zatratení nebudú naveky smažiť v pekelných mukách. Je pravda, že zahnú v ohnivom jazere, ako o tom píše Zjavenie 20. kapitola, ale po zničení hriechu oheň zhasne a "nezostane po nich ani žeravé uhlie pre ohriatie" (Iz 47,14). Tí, ktorí neprijmú Božiu ponuku spasenia "zmiznú, ako by nikdy neboli" (Abd 1,16) a "budú ako popol pod chodidlami vašich nôh". (Mal 3,21). Dokonca aj satan bude "ako popol pred očami všetkých". (Ez 28,18)

Najčastejšie biblické námietky

Je pravda, že v Biblii je niekoľko miest a veršov týkajúcich sa smrti a pekla, ktoré môžu byť na prvý pohľad podivné a mätúce. Tieto ťažkosti vznikajú z niekoľkých dôvodov, napríklad kvôli rozdeľovacom znamienkam, ktorá sa v originálnom texte nenachádzajú a boli dodatočne zavedená až pred niekoľkými storočiami, alebo preto, že je niekedy ťažké v preklade presne vyjadriť myšlienku pôvodného jazyka.

V niektorých prípadoch zasa ľudia hľadajú v texte niečo, čo tam vôbec nie je. Problém spočíva v tom, že niektoré verš vytrhnú zo súvislosti textu, ktorého je súčasťou, alebo v tom, že **nevysvetľujú Bibliu Bibliou.** To je jediný spofahlivý spôsob výkladu biblických textov. **Ťažké texty treba študovať starostlivo a s modlitbou, a mať na pamäti, že v učení Biblie neexistuje rozpor. Nie je príliš rozumné zavrhnúť biblickú pravdu, ktorá je úplne zrejmá z mnohých častí Božieho slova pre niekoľko nejasných veršov.** Znovu opakujem, že v biblických pravdách nie je rozpor. Biblia nemôže zároveň prirovnávať smrť k nevedomému spánku a zároveň učiť o nesmrteľnosti duše, okamžitom odchode duše do neba alebo do pekla a podobne. Nejednoznačné texty by mali vykladať vo svetle textov jednoznačných. **Nie je príliš fér prehliadnuť sto jasných textov o stave mŕtvych a vyzdvihnúť jeden dvojzmyselný a v jeho svetle prekrútiť všetky ostatné.**

Pozrime sa teda v stručnosti aspoň na dve najčastejšie biblické námietky obhajcov učenie o nesmrteľnosti duše:

1. Dnes budeš so mnou v raji

Najprv sa pozrime za klasickú námietku proti strate vedomia stave mŕtvych, ktoré sa prikladá veľká váha, pretože tieto slová pochádza z úst samotného Ježiša. Podľa ekumenického prekladu Biblie povedal pri svojom ukrižovaní jednému zo zločincov, ktorí boli ukrižovaní spolu s ním:

"Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji." (Luk 23,43)

Tieto Ježišove slová sa berú ako jasný dôkaz toho, že ihneď potom čo zomreli, teda ešte toho dňa obaja odišli do neba. Na prvý pohľad to vyzerá jednoznačne, lenže je potrebné vziať do úvahy, že **pôvodný text nemal žiadnu interpunkciu. Prekladateľ si sám zvolil, kam umiestniť čiarky a bodky, aby uľahčil čítanie.** Tento text môžeme teda čítať aj takto:

"Veru, hovorím ti dnes, budeš so mnou v raji."

Čo urobí posunutá čiarka, že? Ktorá z týchto verzií je ale správna? Myslím, že by nám mohla pomôcť Ježišove slová, ktoré povedal Márii Magdaléne po svojom vzkriesení - teda v nedeľu ráno (pamätajme, že bol ukrižovaný v piatok):

Ježiš jej povedal:

"Nedotýkaj sa ma, doteraz som nevstúpil k Otcovi." ^{J 20,17}

Ježiš po svojom vzkriesení povedal, že ešte nevstúpil do neba. Nemohol tam so sebou teda vziať ani **ľutujúceho zločinc**a. Správna verzia Ježišovho sľubu musí teda znieť **"Veru, hovorím ti dnes, budeš so mnou v raji."** Alebo chcete snád' povedať, že Ježiš svoj sľub nesplnil? Táto verzia je v súlade s Ježišovým vyhlásením k Márii a tiež s celkovým učením Biblie, podľa ktorého **mŕtvi odpočívajú v hrobe a očakávajú svoju odmenu, ktorá im bude daná pri vzkriesení v deň Ježišovho návratu** a nie okamžite po smrti.

Ježiš nebol nejaká výnimka. Ani kráľ Dávid dosiaľ nevstúpil do Božej prítomnosti:

²⁹Mužovia bratia! Patrí sa povedať vám prosto a smelo o patriarchovi Dávidovi, že i zomrel, i pochovali ho, a jeho hrob je u nás až do dnešného dňa. ³⁴Lebo Dávid nevstúpil na nebesia, ale on hovorí: Riekol Pán môjmu Pánovi: Sed' po mojej pravici, ^{Skutky 2:29,34}

Pred ukrižovaním povedal Ježiš učeníkom:

²V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, ³pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli. ^{Ján 14:2-3}

Teraz, keď vieme, že mŕtvi neodchádzajú do neba, ale odpočívajú ticho v hrobe, dávajú nám Ježišove slová zmysel. **Ako by mohol prísť znovu pre svoje deti, ak by boli v nebi už odo dňa svojej smrti?**

2. Podobenstvo o boháčovi a Lazarovi

Kristov príbeh o bohatom mužovi a Lazarovi (Luk 16,19-31) sa tiež používa ako dôkaz o vedomí mŕtvych. Je ale potrebné si uvedomiť, že sa jedná o **podobenstvo**. Zámerom každého podobenstva bolo priniesť určité poučenie. **Zmyslom tohto podobenstva nebolo poučiť poslucháčov, čo sa deje s človekom po smrti, ale ukázať, že o večnom údele človeka sa rozhoduje už počas jeho života a že neskôr už nebude žiadna druhá možnosť niečo zmeniť alebo napraviť.** Boháč spoliehal na svoj vzťah k Abrahámovi, ale Ježiš ukazuje na to, že je potrebné počúvať Mojžiša a prorokov, teda Božie slovo.

Ježiš použil prvky obyčajného židovského príbehu, v ktorom spolu zhovárajú mŕtvi, aby ukázal, že je potrebné sa správne rozhodnúť, kým človek žije. **Po smrti už šanca na zmenu nie je.** V Biblii nachádzame okrem iného aj podobenstvo, v ktorom hovoria stromy (Sd 9,7-15). Prečo nikto toto podobenstvo nepoužíva ako dôkaz toho, že stromy môžu chodiť, hovoriť, že si medzi sebou volia kráľa ...?

⁷A keď to oznámili Jotámovi, odišiel a postavil sa na temene vrchu Gerizíma a pozdvihnúc svoj hlas volal a povedal im: Počujte ma, mužovia Sichema, a nech vás počuje Bôh! ⁸Raz boli odišli stromy pomazať nad sebou kráľa a povedali olive: Kraľuj nad nami! ⁹Ale oliva im povedala: Či ja opustím tučnotu, ktorú ctia vo mne i Boh i ľudia, a pôjdem, aby som sa klátila nad stromami? ¹⁰A stromy povedali fíku: Pod' ty a kraľuj nad nami! ¹¹Ale fík im odpovedal: Či azda opustím svoju sladkosť a svoje výborné ovocie a pôjdem, aby som sa klátil nad stromami? ¹²Potom povedali stromy viniču: Nože pod' ty, kraľuj nad nami! ¹³Ale aj vinič im povedal: Či azda nechám tak svoju vínnu šťavu, ktorá obveseľuje i Boha i ľudí, a pôjdem, aby som sa klátil nad stromami? ¹⁴Naposledy riekli všetky stromy bodliaku: Pod' teda ty, kraľuj nad nami! ¹⁵A bodliak povedal stromom: Ak ma naozaj pomazujete za kráľa nad sebou, pod'te, utečte sa do mojej tône. Ale ak nie, vtedy nech vyjde oheň z bodliaka a strávi cedry Libanona! Sudcovia 9:7-15

Rozumný človek by sa mal vyhnúť tomu, aby Ježišovmu podobenstvu dával význam, ktorý je v rozpore s biblickým a Kristovým učením o stave mŕtvych.

Samozrejme, že nejasných biblických veršov týkajúcich sa stavu človeka po smrti by sa dalo nájsť viac. Nechcem príliš naťahovať tento článok a preto som vybral len tieto dva príklady. Pri výklade nejasných, náročných alebo nezrozumiteľných biblických textov proste vždy platí pravidlo, že Biblia sa vykladá Bibliou, že ich výklad musí byť v súlade so zvyškom Písma. Nejasná miesta sú v iných častiach Božieho slova vyjadrená jasnejšie.

Prebudenie

Smrť je v Biblii prirovnávaná k spánku a so spánkom býva spojené aj prebudenie. Kedy a ako teda tento spánok smrti končí?

... Nastane vzkriesenie spravodlivých i nespravodlivých. (Sk 24,15)

Biblia na mnohých miestach učí o vzkriesení z mŕtvych pri druhom Ježišovom príchode. Mimochodom nerozumiem tomu, prečo by malo byť nejaké vzkriesenie z mŕtvych, ak by už duša odo dňa svojej smrti bola v nebi alebo v pekle.

Podľa Božieho slova majú byť dve vzkriesenia. To prvé sa týka spravodlivých a nastane pri druhom príchode Ježiša Krista a to druhé, ktoré nastane po tisíc rokoch sa týka nespravodlivých. Bližšie sa tejto téme budem venovať v niektorom z nasledujúcich článkov. Teraz len stručne:

²⁸Nedivte sa tomu, lebo príde hodina, v ktorú všetci, ktorí sú v hrobch, počujú jeho hlas, ²⁹a vyjdú tí, ktorí dobre činili, na vzkriesenie života, ale tí, ktorí zle robili, na vzkriesenie súdu. Ján 5,28-29

Dobrá správa je, že zo spánku smrti budú všetci ľudia prebudení. Tí, čo boli Bohu verní vstanú k životu večnému, pri Ježišovom návrate získajú nesmrteľnosť ...

⁵³Lebo toto porušiteľné musí obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné obliecť nesmrteľnosť. ⁵⁴A keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa naplní slovo, ktoré je napísané: Smrť je pohltená vo víťazstvo. ¹Kor 15,53-54

⁴A videl som tróny, a posadali sa na ne, a dal sa im súd, a videl som i **duše postínaných** pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie, a ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenia na svoje čelo ani na svoju ruku. A ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov. ⁵A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie. Zj 20,4-5

Zlá správa je, že existuje aj druhá skupina ľudí. Spravodliví získajú večný život, ale "tí, čo páchali zlo, vstanú k odsúdeniu." (Ján 5,29) Nečaká ich nesmrteľnosť, ale tzv. **DRUHÁ SMRŤ**, z ktorej už nie je žiadne prebudenie. Druhá smrť je úplné odlúčenie od Boha, od zdroja života. Je to trvalý zánik ...

¹⁴A smrť a pekle boli uvrhnuté do toho ohnivého jazera. Toto ohnivé jazero je tá **druhá smrť**. ¹⁵A jestli niekto nebol nájdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera. Zj 20,14-15

Blahoslavený a svätý, kto má diel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci. Zj 20,6

Všetci sme zhréšili a "mzdou hriechu je smrť ..." (Rim 6,23). **Nemôžeme si svoje spasenie nijako zaslúžiť.** Máme však veľké šťastie, že máme nebeského Otca, ktorý svoje vzbúrené deti nezavrhol, ale urobil všetko pre našu záchranu. **Spásu nám ponúka zadarmo, stačí ju len prijať.**

Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. ^{Ján 3,16}

Ježiš Kristus zomrel za nás, aby sme my mohli žiť. Svoju obeťou na golgotskom kríži pre nás znovu zaistil slobodu voľby. **Môžeme si vybrať, či jeho ponuku spásy prijmeme, alebo odmietneme ...**

Mzdou hriechu je smrť, ale Boží dar je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. (Rím 6,23)

Za svedkov volám dnes proti vám nebesia i zem, že som ti predložil život i smrť, požehnanie i kliatbu. A vyvolíš si život, aby si žil ty i tvoje semeno, ^{Dt 30,19}

Je pre nás pripravený nádherný život na novej zemi, kde budeme žiť s naším Pánom, kde "**už nebude smrti ani žiaľu ani náreku ani bolesti viac nebude**" (Zj 21,4). Večný život plný radosti, šťastia a lásky je dostupný každému.

Prijmeš ho z Ježišových rúk?